Dosar nr. 2-10809/2024
2-24090015-12-2-12082024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 mai 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinînd în ședință publică cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva lui Ciobanu Stanislav privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (încălzire) formată în perioada 01.10.2020-01.02.2024 în sumă de 6377,41 lei, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din Chișinău, în procedura falimentului a intentat acțiune împotriva lui Ciobanu Stanislav privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (încălzire) formată în perioada 01.10.2020-01.02.2024 în sumă de 6377,41 lei, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice in apă caldă *****, încheiat între „ TERMOELECTRICA ” S.A. (până la redenumire - S.A. „ Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2 ” din Chişinău - succesorul în drepturi al S.A. ”Termocom” în procedura falimentului) şi ÎMGFL nr.13 din Chişinău în procedura falimentului, ultima şi-a asumat obligaţia de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

La fel menţionează că din cauza neonorării obligaţiilor de plată de către locatarii/proprietarii de locuinţe din blocurile locative din gestiunea ÎMGFL nr.13, ultima înregistrează datorii faţă de prestatorii de servicii, fapt ce a dus Ia trecerea în faliment a întreprinderii.

Prin prisma prevederilor enunţate se constată că, obligaţiunea de achitare a costului serviciilor prestate urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speţă proprietarilor/locatarilor apartamentului.

Invocă că ÎMGFL nr.13 din Chişinău în procdura falimentului, conform art. 916 Cod Civil este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluţionare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, deoarece prin intermediul facturilor

lunare pîrîţii au fost anunţaţi în vederea executării obligaţiei de achitare a serviciilor locative, comunale şi energiei termice furnizate.

Menționează că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, până la data de 15.02.2024, pârâtul a fost proprietar al imobilului indicat şi, în această calitate, poartă răspundere pentru achitarea tuturor obligaţiilor aferente imobilului, inclusiv a serviciilor comunale. Imobilul menţionat este deconectat de la reţeaua centralizată, de încălzire şi instalată încălzire autonomă cu gaze. Reeşind din ordinul de plată anexat de Reclamant la cererea de chemare în judecată se atestă restanţa în sumă de 6377,41 lei. Blocul locativ din s***** se află la deservirea ÎMGFL nr.13 în procedura falimentului, fiind înregistrat la Agenţia Servicii Publice ca fiind proprietatea Republicii Moldova care se află la evidenţa contabilă a Direcţiei Generale Locativ Comunale şi Amenajare, deci ÎMGFL nr.13 în procedura falimentului pînă la urmă este obligată în contextul speţei doar la asigurarea livrării agentului termic prin ţevile blocului locativ.

Susține că reeşind din informaţia privind situaţia despre achitarea serviciilor comunale-energie termică pârâtul acumulase datorii rezultate din neachitarea serviciilor comunale - încălzire pentru perioada 01.10.2020- 01.02.2024 în mărime de 6377,41 lei, pentru apartamentul ***** ***** mun.Chişinău.

Afirmă că raportul obligaţional dintre părţi rezultă din prestarea de servicii comunale, în temeiul art. 774 şi art. 776 Cod Civil, chiar şi în lipsa unui contract scris. Conform art. 858 alin. (2) Cod Civil, obligaţia trebuie executată cu bună-credinţă, la termen şi în modul corespunzător.

Art. 25 din Legea nr. 1402/2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală prevede că utilizatorii sunt obligaţi să achite serviciile primite, chiar şi în lipsa unui contract scris, dacă acestea sunt prestate de un operator autorizat.

Indică că în temeiul art. 51 şi art. 59-60 din Legea nr. 75/2015 privind locuinţele, precum şi pct. 17-18 din Hotărîrea Guvernului (HG) nr. 191/2002, achitarea serviciilor comunale se efectuează conform facturilor emise de furnizor/administrator, proporţional cu suprafaţa apartamentului sau după caz, în baza pierderilor normative.

Susține că potrivit probatoriului anexat la obiecţii apartamentul ***** str. Gr.Alexandrescu, 9A mun. Chişinău a fost debranşat de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea sistemului autonom de încălzire cu gaze naturale. Prin apartamentul în litigiu nu trec coloane tranzitorii de încălzire, dar blocul dispune de cerdac prin care trec reţelele de încălzire, fapt confirmat prin actul din 05.09.2023 întocmit de reprezentanţii ÎMGFL nr.13 la faţa locului.

Astfel, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, în cazul deconectării integrale a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 20 % din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine), luând în consideraţie existenţa pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice şi subsoluri) care menţin în stare funcţională sistemele inginereşti de alimentare cu apă şi de canalizare în perioada rece, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun şi imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Invocă că aderent, potrivit pct. 81 din Anexa nr. 7 al Hotărârii precitate, în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la

sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreţinerea temperaturii constante în încăpere la un nivel de cel puţin +18°C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10%, începând cu 1 octombrie 2011; 15 %, începând cu 1 octombrie 2012; 20 %, începând cu 1 octombrie 2013; 10% începând cu 1 iunie 2016, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Iar, potrivit prevederilor pct.86 al anexei 7 a HG nr.191 din 19/02/2002, în cazul în care în blocul locativ nu există încăperi tehnice (etaje tehnice şi subsoluri), iar în apartamentul (încăperile locuibile în cămine) deconectat de la sistemul centralizat de încălzire nu există coloane de încălzire tranzitorii, începînd cu 1 iunie 2016, consumatorul va achita plata pentru încălzirea încăperilor deconectate, stabilită în punctele 8, 81,82, 83 , în mărime de 5% din costul energiei termice, calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine.

Declară că raportînd prevederile normelor de drept invocate supra circumstanţelor de fapt enunţate, concluzionăm că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă, or, termoficarea centrală a blocurilor de locuit generează în modul prescris imperativ de lege apariţia raportului obligaţional de achitare a plăţilor pentru pierderile normative.

Potrivit prevederilor art.1376 Cod Civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se caculează pe anumite perioade, sumele vor fi achitate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Afirmă că pierderile normative de energie se bazează pe procese fizice reale care au loc în timpul transferului de căldură şi sunt determinate prin aplicarea unui algoritm complex de calcul, ţinând cont de caracteristicile geometrice şi termotehnice ale elementelor de construcţie prin care încăperile pierd căldură. Ţevile de încălzire amplasate în interiorul blocului şi al spaţiilor comune pot fi izolate termic, însă izolarea conductelor nu exclude degajările de energie termică prin radiaţie. Cu alte cuvinte, chiar şi în caz de izolare, există consumuri inerente şi transfer de căldură, ceea ce justifică obligativitatea achitării proporţionale a pierderilor normative.

Relevă că în speţă, conductele de încălzire care traversează cerdacul blocului nu sunt izolate, ceea ce înseamnă că se produce degajare directă de energie termică, vizibilă şi măsurabilă.

Sistemele interioare de încălzire sunt, de regulă, de tip orizontal sau vertical: în cazul sistemelor orizontale, este posibilă contorizarea individuală per apartament şi calculul distinct al energiei consumate în locurile de uz comun. în schimb, în cazul sistemelor verticale, cum este şi cazul blocului în litigiu, contorizarea individuală a energiei termice este imposibilă, neexistând posibilitatea tehnică de a instala un contor unic per apartament care să reflecte consumul real. în acest caz, nici energia termică pentru locurile de uz comun nu poate fi determinată separat, ceea ce justifică utilizarea metodei de repartizare proporţională conform prevederilor legale şi normative.

Menționează că potrivit art. 14 alin. (2) din Codul civil al Republicii Moldova (în redacţia anterioară Legii nr. 133/2018], nicio persoană nu poate obţine un avantaj ca urmare a unui comportament ilicit sau de rea-credinţă.

De asemenea, art. 16 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova stabileşte principiul egalităţii în faţa legii, fără nicio formă de discriminare, inclusiv în ceea ce priveşte exercitarea drepturilor şi asumarea obligaţiilor în cadrul unei comunităţi de coproprietari.

Conform art. 10 alin. (1) şi (2) din Codul civil, toate persoanele fizice şi juridice participante la raporturi juridice sunt obligate să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în conformitate cu legea, contractele în vigoare, ordinea publică şi bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

Susține că în acelaşi sens, art. 11 alin. (1) din Codul civil defineşte buna-credinţă ca un standard de conduită caracterizat prin corectitudine, onestitate, deschidere şi respect faţă de interesele celeilalte părţi în cadrul raportului juridic.

Astfel menționează că, contrar argumentelor invocate de pîrît, termoficarea centrală a blocurilor de locuit, reprezintă un temei juridic de proprietate forţată şi perpetuă, chiar şi în cazul debranşării apartamentului de la agentul termic şi înlăturarea magistralelor din încăpere, dat fiind faptul că aceste magistrale-ţevi sunt parte componentă şi indispensabilă a clădirii, cu destinaţie comună şi nu pot fi folosite altfel.

Prin urmare relevă că sunt eronate afirmaţiile pârâtului potrivit cărora nu a beneficiat de serviciul de termoficare centralizată. Chiar şi în cazul deconectării integrale a apartamentului de la sistemul centralizat de încălzire, consumatorul - în speţă, Ciobanu Stanislav - este obligat la plata energiei termice, întrucât: Se constată pierderi normative de energie termică în spaţiile tehnice ale blocului (subsoluri, etaje tehnice, casa scării), necesare funcţionării sistemelor inginereşti (alimentare cu apă, canalizare etc.); Coloanele tranzitorii de încălzire nu pot fi deconectate tehnic, acestea asigurând încălzirea spaţiilor comune.

Indică că în acest context, pârâtul datorează plata pierderilor normative şi a costurilor energiei termice conform punctului 8 din Anexa nr. 7 a Regulamentului menţionat anterior (în vigoare la data naşterii raportului obligaţional). Conform confirmării nr. 01-22/214 din 23.12.2021, pe care o anexăm la prezentele obiecţii, blocul locativ în care se află apartamentul litigios dispune de cerdac (etaj tehnic) prin care traversează reţelele de încălzire. Acest fapt este confirmat şi de actul întocmit de comisia ÎMGFL nr. 13 la faţa locului, la data de 05.09.2023.

Declară că reieşind din probatoriul anexat, se confirmă indubitabil: Existenţa spaţiilor de uz comun: etaj tehnic, subsol, casa scării; Existenţa pierderilor de energie termică asociate acestor spaţii. Facturarea energiei termice până la 01.05.2022 a fost efectuată de către S.R.L. InfoBon, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002.

Susține că în vederea implementării acestor principii, prin Ordinul nr. 184 din 31.10.2022 al Ministerului Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale a fost aprobată Metodologia privind repartizarea consumului de energie termică şi a costurilor aferente în blocurile locative colective (publicată în MO nr. 349-361 din 11.11.2022).

Prin urmare solicită Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva lui Ciobanu Stanislav încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (încălzire) formată în perioada 01.10.2020-01.02.2024 în sumă de 6377,41 lei, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În rest, în ședința de judecată nu s-a prezentat pîrîtul Ciobanu Stanislav fiind citat legal.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, instanţa ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședință de judecată din explicațiile părților și înscrisurilor anexate la dosar s-a constatat că, potrivit contractului de livrare-utilizare a energiei termice in apă caldă *****, încheiat între ,,TERMOELECTRICA ” S.A. (până la redenumire - S.A. „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” din Chişinău -succesorul în drepturi al S.A. ”Termocom” în procedura falimentului) şi ÎMGFL nr.13 din Chişinău în procedura falimentului, ultima şi-a asumat obligaţia de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, până la data de 15.02.2024, pârâtul a fost proprietar al imobilului indicat şi, în această calitate, poartă răspundere pentru achitarea tuturor obligaţiilor aferente imobilului, inclusiv a serviciilor comunale.

Imobilul menţionat este deconectat de la reţeaua centralizată, de încălzire şi instalată încălzire autonomă cu gaze. Reeşind din ordinul de plată anexat de Reclamant la cererea de chemare în judecată se atestă restanţa în sumă de 6377,41 lei.

Blocul locativ din s***** se află la deservirea ÎMGFL nr.13 în procedura falimentului, fiind înregistrat la Agenţia Servicii Publice ca fiind proprietatea Republicii Moldova care se află la evidenţa contabilă a Direcţiei Generale Locativ Comunale şi Amenajare, deci ÎMGFL nr.13 în procedura falimentului pînă la urmă este obligată în contextul speţei doar la asigurarea livrării agentului termic prin ţevile blocului locativ.

Invocă reclamantul ÎMGFL nr. 13 în procedura falimentului, că reeşind din informaţia privind situaţia despre achitarea serviciilor comunale-energie termică pârâtul acumulase datorii rezultate din neachitarea serviciilor comunale -încălzire pentru perioada 01.10.2020-01.02.2024 în mărime de 6377,41 lei, pentru apartamentul ***** *****mun.Chişinău.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sânt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

Conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform prevederilor art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform prevederilor art. 858 alin. (1), (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform prevederilor art. 1375 alin. (1) și (2) din Codul civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform prevederilor art. 1376 alin. (1) și (2) din Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Potrivit art. 5 din Regulamentului cu privire la modul de prestare şi achitarea serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, servicii comunale sunt: a) încălzirea caselor individuale, apartamentelor, încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor de uz comun din blocurile locative şi cămine; b) alimentarea cu apă caldă menajeră; c) alimentarea cu apă potabilă; d) evacuarea apelor uzate; e) transportul deşeurilor menajere solide şi lichide; f) servicii ascensor; g) deservirea tehnică şi reparaţia blocurilor locative cu apartamente, a blocurilor căminelor cu încăperi locuibile; h) deservirea tehnică şi reparaţia echipamentelor tehnice din interiorul blocului; i) salubrizarea locurilor de uz comun şi a terenurilor aferente blocului locativ.

La fel, instanța învederează și prevederile art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, prevede că persoanele fizice şi juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Conform pct. 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi ne comunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, plăţile pentru serviciile locative, comunale şi ne comunale se percep de la proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori, gestionari sau prestatorii de servicii.

Conform pct. 18 din Hotărârea Guvernului anterior menţionată, prevede că achitarea plăţilor se efectuează de către proprietarii, chiriaşii şi locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine şi încăperilor nelocuibile din bloc, de regulă, prin instituţiile bancare şi oficiile poştale, dacă în contractele încheiate nu este prevăzut altceva. în cazul în care plata se achită direct furnizorilor, prestatorilor de servicii şi gestionarilor, casele lor trebuie să fie înzestrate cu aparate de casă cu memorie fiscală.

Concomitent, conform prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sânt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Totodată, instanța reține că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.06.2022, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului împotriva lui Stanislav Ciobanu, Anei Ciobanu și Nataliei Ciobanu cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică și a cheltuielilor de judecată, în mărime de 10708,06 lei pentru perioada de până la data de 31 decembrie 2018, în mărimea stabilită de punctul 81 al Anexei nr. 7 la Regulamentul menționat supra, și anume 10%, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău care este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire.

Prin urmare ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului nu a prezentat probe, din care ar rezulta cu certitudine obligația de plată a serviciilor pentru întreţinerea temperaturii constante în încăpere, și anume care să certifice faptul trecerii țevilor de încălzire cu energie termică, existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice care mențin în stare funcțională sistemele inginerești, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun şi imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

Astfel, ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, continuă să emită facturi de plată pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, în situația în care prin hotărâre judecătorească s-a stabilit cu certitudine că apartamentul dat este deconectat integral de la sistemul centralizat de încălzire, nu poate fi pusă în sarcina pârâților-intimați.

Instanța apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantei ÎMGFL nr. 13, în procedura falimentului, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile.

În rezultat instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva lui Ciobanu Stanislav privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (încălzire) formată în perioada 01.10.2020-01.02.2024 în sumă de 6377,41 lei, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva lui Ciobanu Stanislav privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice (încălzire) formată în perioada 01.10.2020-01.02.2024 în sumă de 6377,41 lei, pentru locul de consum al apartamentului *****, mun. Chişinău, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii